

Frolund: Altsaa, det maa være Hensyn til Noget, der er her udenfor Salen. Denne Sags Historie er den, og jeg kjender Oprindelsen dertil, at dette Forslag kom ind i det andet Thing netop for at sikre Rigsdagen sin gode og lovlige Ret til selv og upaavirket af andre Forsamlinger at tage Bestemmelse med Hensyn til de Forandringer, der skulle stee i Grundloven af 5te Juni, og det er gaaet igjennem der og kommer nu som et almindeligt Forslag ind til os. Da vi nu ikke behøve Sagen oplyst, saa forekommer det mig, at hvis vi nu standse den, saa maa det være eller dog synes saa, for at bøie os for et Tryk, som man lige fra første Færd har søgt at bringe over paa Rigsdagen. Et saadant Tryk vil jeg ikke bøie mig for, ligesom jeg heller ikke vil erkjende en anden Myndigheds Competence med Hensyn til Grundlovsforandringer, og af den Grund vil jeg stemme mod et Udvalg, der vil udsætte Sagen.

B. Christensen: Jeg optræder meget nødig imod min ærede Nabo, men de sidste Ytringer, han har fremsført, nøde mig til i det Mindste med et Par Ord at imødegaae ham. Jeg troer, at mine Ord i det første Foredrag, jeg holdt her i Salen idag, vare saa tydelige, at det er umuligt at misforstaae dem. Jeg troer, at jeg klart og tydeligt har sagt, at jeg ikke vil bøie mig for Noget udenfor, at jeg vil staae paa den uforandrede Grundlov til det Yderste, og at jeg tillige troer, vi ifølge Loven have Magten i Haanden dertil; men, naar jeg har sagt det, saa siger jeg med ligesaa megen Alvor og Overbeviisning, at vi skulde at tage det Hensyn, som Agtelsen for os selv fordrer, til dem, vi skulle bekæmpe, og som ligesaa vel som vi ere Folkets Repræsentanter. Jeg siger, vi skulde at lade en saa vigtig Sag som denne, naar det vistes af vore virkelige eller formodede Modstandere, prøves i et Udvalg, især naar det maa tilstaaes, at det er dette Things Sædvane at anerkjende, at Udvalg giver en omhyggeligere Prøvelse, end der kan foregaae ved en simpel Discussion, og naar jeg saa tilføier, at vi, som jeg troer og haaber, ere Fleertallet, da vilde det see dobbelt kjærligt ud, om vi vilde nægte et Udvalgs Nedsættelse, al den

Stund det staaer i vor Magt at see det saaledes sammensat, at Sagen ikke berøved vil kunne udhales, om det kunde falde Nogen ind at ville det, hvad vi ikke ere berettigede til at troe eller udtale. Det er ikke af Hensyn til andre Forsamlinger, ikke af Hensyn til andre Udvalg, men af Hensyn til ærede Medlemmer her ligeoverfor, at jeg indstændig beder om, at vi samstemme i et Udvalgs Nedsættelse. Derfor vi tænke os, at de ærede Medlemmer, der ikke maatte være enige med os i ubetinget og uforandret at holde paa Grundloven af 5te Juni, i Udvalget vilde fremsætte deres afvigende Meninger, da er det til ingen Skade for os at bekæmpe og tilsidst at udbotere disse Meninger, saa sandt vi have Majoritet; men det er efter min parlamentariske Opfattelse hverken klogt eller passende i en saa vigtig og stor Sag som denne, at nægte et Udvalgs Nedsættelse. Derfor har jeg med alt Hensyn til min ærede Naboes afvigende Mening ikke kunnet lade mig rolle fra den indstændige Anmodning, jeg allerede har rettet til mine politiske Venner, om at samtykke i et Udvalgs Nedsættelse. Jeg troer at turde sige, at der er et saadant Sammenhold imellem os, at vi ville kunne regne paa, at de farlige Følger deraf, som min ærede Nabo frygter, ikke ville kunne komme tilstede; men jeg gjentager, det er ikke for at bøie mig for Nogen, hvad jeg saa lidt som min ærede Nabo har gjort eller vil gjøre, at jeg har anbefalet det foreslaaede Udvalgs Nedsættelse.

Lehmann: Det vil let sees, at den Grund, hvorfor jeg paa et tidligere Trin har foreslaaet et Udvalg, er heelt forstjellig fra den, der nu blev foresøgt af den ærede sidste Taler, og jeg troer derfor ikke, jeg kan siges at være inconsequent, naar jeg nu afholder mig fra at stemme.

Frolund: Jeg skal begynde med det Samme, som min ærede Sidemand, at han meget godt veed, at jeg heller ikke gjerne afviger fra ham, men om det kloge og Passende troer jeg han vil indrømme mig Ret til at dømme, saavel som enhver Anden. Iøvrigt skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad han selv synes at have overseet, men